

SOCIALMINISTERIET

Folketingets Socialudvalg

Departementet

Holmens Kanal 22
1060 København K

Tlf. 3392 9300

Fax. 3393 2518

E-mail sm@sm.dk

Dato: 20. december 2006

LSC/ J.nr. 2006-3392

Under henvisning til Folketingets Politisk-Økonomiske Udvalgs brev af 1. november 2006 følger hermed – i 5 eksemplarer – socialministerens svar på spørgsmål nr. 16 (PØU Alm. del).

Spørgsmål nr. 16:

”Som opfølgning på besvarelsen PØU alm.del. - spm. 39 (FT 2005-06) bedes ministeren kommentere høringssvarene modtaget af Socialministeriet, dvs. høringssvarene fra Dansk Blindesamfund, DSI, Landsforeningen Pårørendegruppen for Svage Ældre, Rådet for Frivilligt Socialt Arbejde, Landsforeningen SIND, Landsforeningen Bedre Psykiatri, Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling af Handicappede samt det særskilte bilag fra Det Centrale Handicapråd, Center for Små Handicapgrupper, LAP - Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere og Rådet for Socialt Udsatte.”

Svar:

Jeg synes, at der er tale om nogle meget spændende høringssvar, som breder sig meget vidt fra forskellige grupper til forskellige sektorer. Svarene giver både nogle meget konkrete forslag til den nuværende indsats og nogle pejlemærker for, hvor vi kan og skal sætte ind i fremtiden.

Først og fremmest vil jeg sige, at der gælder et bærende princip om sektoransvar indenfor handicapområdet. Det betyder, at de enkelte ressortministre er ansvarlige for deres ressortområder, og jeg er derfor ansvarlig for socialpolitikken. Hertil kommer, at vi har en koordinerende handicapminister økonomi- og erhvervsminister Bendt Bendtsen.

Jeg vil derfor alene kommentere på de problemstillinger, der hører ind under Socialministeriet. Et generelt forbud mod diskrimination på grund af handicap hører således under den koordinerende handicapminister.

På det sociale område er der kommet forslag på en række områder:

1. Udlandsbekendtgørelsen:

Der er flere af interesseorganisationerne, der giver kommentarer til udlandsbekendtgørelsen. Således nævner DSI, at udlandsbekendtgørelsen, der regulerer hvilke sociale ydelser, der kan medtages til udlandet, forhindrer mennesker med handicap i frit at bevæge sig uden for landets grænser på lige fod med ikke handicappede. Og Center for Små Handicapgrupper påpeger, at fysisk handicappedes muligheder for at påtage sig midlertidigt arbejde i andet EU-land ofte begrænses af, at der i Udlandsbekendtgørelsen ikke er mulighed for, at handicappede i midlertidigt ordinært arbejde, i støttet beskæftigelse, frivilligt arbejde samt selvstændige erhvervsdrivende kan medtage en række nødvendige kompenserende ydelser.

Socialministerens kommentarer

Der er fra den 1. september i år blevet foretaget ændringer i udlandsbekendtgørelsen. Bekendtgørelsen er udarbejdet i forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 369 af 1. maj 2006, hvor der blev indsat en ændret bemyndigelse i servicelovens § 2, stk. 2, med større frihedsgrader til at udstede nærmere regler om medtagelse af ydelser efter lov om social service.

Det er på denne baggrund, at der er indsat mere fleksible muligheder for at medtage ydelser i forbindelse med midlertidige ophold i udlandet. Man har løsnet de bindinger, der var før med, at adgangen til at medtage ydelser skulle være tæt knyttet til formålet med det midlertidige ophold.

Der gives i bekendtgørelsen i forhold til tidligere bestemmelser tillige mulighed for, at forbrugsgoder efter § 98 kan medtages under midlertidige ophold i udlandet.

I forbindelse med udsendelsen af den nye bekendtgørelse orienterede Socialministeriet om, at der efter praksis kan medtages støtte til udlandet. Det omfatter bl.a. den socialpædagogiske støtte, en borger modtager som led i et døgnophold, i et anbringelsessted for børn og unge eller en boform for voksne her i landet. Dette kan ligge ud over den støtte, der kan medtages med hjemmel i henhold til servicelovens § 2, stk. 2. I forbindelse med midlertidige ophold i udlandet i form af lejrskoler eller almindelige ferieophold, der er arrangeret af anbringelsesstedet eller boformen som fælles rejser, og som er et led i det samlede døgntilbud, er der således en uændret adgang til at medtage en sådan støtte.

2. Psykosocialehandicap skal sidestilles med andre handicap

Rådet for Socialt Udsatte og LAP – Landsforeningen af nuværende og tidligere Psykiatribrugere vil gerne pege på den mangelfulde inklusion af borgere med psykosociale handicap i dansk lovgivning vedr. ligestilling og ikke-forskelsbehandling af personer med handicap. På den baggrund foreslår Rådet, at der sker en præcisering af handicapbegrebet således, at også personer med et psykosocialt eller socialt handicap inddrages under handicapbegrebet.

Dette vil kunne medvirke til at sikre, at forskelsbehandling på grund af psykosociale og sociale handicaps i fremtiden kan undgås, skriver de.

Socialministerens kommentarer

Lovgivningen på det sociale område sonder normalt ikke mellem mennesker med psykosociale handicap og mennesker med handicap, da ydelserne tildeles på baggrund af en vurdering af borgerens funktionsevne. Gennemgående er der således tale om en ens lovgivning baseret på en funktionsevnevurdering. Der findes dog undtagelser hertil, fx støtte- og kontaktpersonordningen i servicelovens § 80 som er målrettet personer med sindslidelser og fra 1. oktober i år også til personer med et stof- og alkoholmisbrug og til personer med særlige sociale problemer. Undtaget er også ledsageordningen efter servicelovens § 78, som i sit udgangspunkt ikke er tænkt til personer med sindslidelser.

3. Tilbud om behandling og træning skal tilkendes efter sundhedsfaglige kriterier.

Pårørendegruppen for Svage Ældre påpeger, at der foregår en meget konkret og iøjefaldende forskelsbehandling af gamle borgere indenfor social- og sundhedssektoren med behandling, træning og genoptræning. Derfor ønsker Pårørendegruppen størst mulig sikkerhed for, at tilbud om behandling, træning mv. primært gives ud fra sundhedsfaglig vurdering.

Socialministerens kommentarer

Tilbud efter den sociale lovgivning skal altid gives efter en konkret individuel vurdering af borgerens behov.

4. Forslag til handlingsplan fra Det Centrale Handicapråd og Center for Ligebehandling.

Det Centrale Handicapråd har opfordret regeringen til at forny den handicappolitiske handlingsplan, som regeringen offentliggjorde i februar 2003. De fleste af de initiativer, der blev lanceret dengang, er i dag enten gennemført eller under gennemførelse. Der er derfor efter Rådets mening brug for at forny og revitalisere den handicappolitiske indsats. Det Centrale Handicapråd har derfor udarbejdet en meget omfattende liste over nye initiativer, som Rådet finder regeringen bør iværksætte.

Socialministerens kommentarer

Generelt er det den koordinerende handicapminister, som spørgsmålet hører under.

Jeg vil dog gerne kommentere på nogle af de punkter, som er beskrevet under Socialministeriets område.

Jeg er glad for at kunne sige, at vi i starten af det nye år vil gå i gang med forsøg med brugerstyrede personlige assistenter. Der er afsat satspuljemidler

til projektet, og der er sat et udredningsarbejde i gang, der skal fokusere på de norske og svenske erfaringer for at se, hvilke forsøgsmodeller, vi skal arbejde med.

Med hensyn til at sikre samme kompensationsmuligheder for handicappede børn uden for hjemmet er det det offentlige, der overtager forsørgelsen af barnet. Støtte til merudgifter i forbindelse med forsørgelse af et handicappet barn i hjemmet og kompensation for tabt arbejdsfortjeneste til forældre op-hører således.

Lov om social service § 40, stk. 2. nr. 9 giver imidlertid mulighed for, at kommunen efter en konkret vurdering kan yde hjælp til udgifter i forbindelse med samværet i hjemmet. Der skal være en klar sammenhæng mellem udgiften og formålet med at sikre en stabil kontakt mellem barnet og hjemmet. Hjælpen er uafhængig af forældrenes økonomiske situation. Når det gælder børn med nedsat fysisk og psykisk funktionsevne, ligger der ikke en begrænsning i hvilke typer af udgifter, der kan afholdes efter reglen, men hjælp til anskaffelse af en handicapbil er ikke en mulighed.

En ændring af serviceloven med det formål at sikre samme kompensationsmuligheder for handicappede børn anbragt uden for hjemmet som hjemmeboende børn, vil betyde en ændring, der ikke kun vil omfatte børn med handicap, men også socialt truede børn der er anbragt uden for hjemmet.

Da der i forvejen er lovhjemmel til at yde hjælp til udgifter i forbindelse med barnets samvær med forældrene, vurderes forslaget ikke at være relevant.

Jeg har desuden noteret mig de andre ønsker fra Det Centrale Handicapråd og vil lade dem indgå i det videre arbejde på området.

Eva Kjer Hansen

/Karin Ingemann